ترجیح قول «واو» استیناف‌یه و «من» بیانیه در «و الارضُ التی یُبَدِّلُهَا اللّهُ مِنَ السَّلامِ»

در بیاناتی که حضرت علیه السلام داشتند، اخذ میثاق را فرمودند، بعد از اخذ میثاق، وعده‌ی الهی را فرمودند؛ وعده‌ی الهی که این کار را برایشان بکند: «ان یسلّم لهم الارض المبارکة». خُب، الآن که میثاق را فرمودند، لازمه‌ی آن هم که آن وعده‌ی الهی است را فرمودند، الآن مناسب است که دوباره عطف کنند که «یریحهم من عدوهم و الارضَ التی ...»؟! خُب در این صورت، خیلی مطلب جدیدی در عبارت نمی‌آید. مخصوصاً با آن چیزی که حضرت علیه السلام، در آخر کار می‌گویند که فیض فرمودند: آخر حدیث «یوید الثانی» که «من» بیانیه باشد.

آنچه که به ذهن می‌آید، این است که الآن حضرت علیه السلام می‌خواهند از نظر معرفتی توضیح بدهند که آن وعده و این عهد و میثاق، به چه صورت محقق می‌شوند و رابطه‌ی آن‌ها به چه نحو است. لذا در توضیح این بیان، «واو» استیناف‌یه می‌شود. می‌گویند: من گفتم که خدای متعال میثاق گرفته و وعده داده است که این زمین را به آن بزرگواران بدهد، حال می‌خواهم این زمین را توضیح بدهم: «و الارضُ التی یبدّلها اللّه»؛ آن زمینی که به آن‌ها وعده داده و خواندن متعال، آن را، برای ایشان تبدیل می‌کند، «من السلام»؛ از جنس سلام است. چرا؟؛ به‌خاطر این‌که در نبال‌ه‌ی حدیث - همانطور که مرحوم فیض فرمود – چنین دارد: «وَإنّمَا السّلامُ عَلَيْهِ تَذْكِرَةُ نَفْسِ الْمِيثَاقِ وَتَجْدِيدَ لَهُ عَلَى اللّهِ»؛ السلام علیک یعنی دارم آن میثاق و آن وعده را، یادآوری می‌کنم «لَعَلّهُ أَنْ يُعَجّلَهُ جَلّ وَعَزّ وَيُعَجّلَ السّلامَ لَكُمْ بِجَمِيعِ مَا فِيهِ»؛ السلام یعنی چه؟ «يُعَجّلَ السّلامَ لَكُمْ بِجَمِيعِ مَا فِيهِ». یعنی «یعجّل الارضَ التی هی السلام»؛ از جنس سلام است. فیض این را فرمودند.

شاگرد: اگر «واو» استیناف باشد، خبر چه می‌شود؟

بازبینی #2
ایجاد شده 20 ژوئیه 2024 13:12:50 توسط ... .
به روزرسانی شده 20 ژوئیه 2024 14:13:42 توسط ... .